

Een meisje vrijt met een soldaat uit de kazerne: die mannen zijn ver van huis en dus niet echt te vertrouwen, betoogt de (onbekende) componist.

Bij de kazerne

Ze liepen langs de boulevard, langs duist're wegen 'n kus van hem, kus van haar... 's was niet ver-le-gen! Toen klonk de roep van de na-luur, uit maan en ster'n en... zij vielen neder bij de muur van de ka-zerne.

2
 Wat daar gebeurde weet ik niet.
 En werd gevochten,
 tenminste: 't kronkelde subiet
 in rare bochten.
 En zij (waarschijnlijk van de pijn)
 begon te hermen,
 zóo ruw doet vaak een milizijn
 uit de kazerne!

3
 Maar al! een maand of 4, 5 reeds
 na al dit sotten
 begon het meisjesbuihje steeds
 méér op te bollen....
 Den vrijer zag zij nimmermeer,
 ook niet van verre..... *[eer?!"*
"W a a n zit die roover van mijne
(In de kazerne!)

4
 Dus meisjes, luistert naar mijn raad
 Kijkt uit je oogen!
 Gaat nooit op stap met een soldaat,
 je wordt bedrogen!
 Hun smoesjes dienen om je beenen
 eijl te praten,
 gulp open — sloeps! En zij zijn heen
 die rotsoldaten!

Zonder bronvermelding (“naar mondelinge overlevering”) gepubliceerd in het “Groot Geïllustreerd Keukenmeiden Zangboek”, oude liedjes verzameld, geordend en ingeleid door Jaap Van de Merwe in 1976

We hebben tekst en melodie een beetje op smaak gebracht en waar nodig gerestaureerd: van de “milizijn” uit de hollandse tekst hebben we bv. opnieuw “milicien” gemaakt.

Bij de kazerne

Ze liepen langs de boulevard,
langs duistere wegen.
Een kus van hem, een kus van haar,
z'was niet verlegen!
Toen klonk de roep van de natuur,
uit maan en sterren...
Zij vielen neder bij de muur
van de kazerne.

“ **Zij vielen neder bij de muur
van de kazerne.**

Wat daar gebeurde weet ik niet,
er werd gevochten,
tenminste: 't kronkelde subiet
in rare bochten.
En zij, waarschijnlijk van de pijn,
begon te kermen;
zo ruw doet vaak een milicien
uit de kazerne.

“ **Zo ruw doet vaak een milicien
uit de kazerne.**

Maar ai, een maand of vier vijf reeds
na al dit sollen,
begon het meisjesbuikje steeds
méér op te bollen...
Haar vrijer zag ze nimmer weer,
ook niet van verre...
Waar zit de rover van haar eer?
In de kazerne.

“ **Waar zit de rover van haar eer?**

“ **In de kazerne.**

Dus meisjes, luistert naar mijn raad,
kijk uit je ogen!
Ga nooit op stap met een soldaat,
je wordt bedrogen!
Hun smoesjes dienen om je benen
wijd te praten,
ze schieten en dan zijn ze weg,
die rotsoldaten!

“ **Ze schieten en dan zijn ze weg,
die rotsoldaten!**

[Partituur *Bij de kazerne *](#)

1. Eigen opname 1999